

Σχέδιο διατάγματος για τον χαρακτηρισμό ορισμένων ουσιών και αντικειμένων ως υποπροϊόντων σύμφωνα με τον νόμο 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022 σχετικά με τα μολυσμένα απόβλητα και εδάφη για μια κυκλική οικονομία.

29/07/2024

I

Η οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (στο εξής: οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα) μεταφέρθηκε στο ισπανικό δίκαιο με τον νόμο 22/2011 της 28ης Ιουλίου 2011 για τα μολυσμένα απόβλητα και εδάφη. Και τα δύο πρότυπα θεσπίζουν ένα σύνολο απαιτήσεων που πρέπει να πληρούνται προκειμένου μια ουσία ή ένα αντικείμενο, που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής της οποίας πρωταρχικός σκοπός δεν είναι η παραγωγή της ουσίας ή του αντικειμένου αυτού, να θεωρείται υποπροϊόν και όχι απόβλητο.

Οι τέσσερις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5 της οδηγίας-πλαisiού για τα απόβλητα για τη μεταβολή του νομικού καθεστώτος ήταν οι εξής: ότι είναι βέβαιο ότι η ουσία ή το αντικείμενο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί σε μεταγενέστερο στάδιο· ότι η ουσία ή το αντικείμενο μπορεί να χρησιμοποιηθεί απ' ευθείας χωρίς να χρειάζεται να υποστεί περαιτέρω προηγούμενη επεξεργασία εκτός της συνήθους βιομηχανικής πρακτικής· ότι η ουσία ή το αντικείμενο παράγεται ως αναπόσπαστο μέρος μιας διαδικασίας παραγωγής· και ότι η περαιτέρω χρήση είναι νόμιμη, δηλαδή η ουσία ή το αντικείμενο πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις για τη συγκεκριμένη εφαρμογή σχετικά με τα προϊόντα και την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας και δεν θα έχει γενικές δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία. Από την πλευρά του, το άρθρο 4 παράγραφος 1 του νόμου 22/2011 της 28ης Ιουλίου 2011 συγκέντρωσε τις τέσσερις αυτές προϋποθέσεις με ήσσονος σημασίας τροποποίηση: στη δεύτερη προϋπόθεση, ο νόμος ανέφερε «συνήθη βιομηχανική πρακτική» αντί της «κανονικής βιομηχανικής πρακτικής», ενώ η τέταρτη προϋπόθεση διατήρησε το ίδιο κριτήριο, χωρίς ωστόσο να γίνεται ειδική αναφορά στο ότι η μετέπειτα χρήση είναι νόμιμη.

Στη συνέχεια, το άρθρο 5 της οδηγίας-πλαisiού για τα απόβλητα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2018/851 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, τροποποίησε την οδηγία 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα. Μετά την τροποποίηση αυτή, η οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα διατηρεί τη διατύπωση των τεσσάρων προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να επιτευχθεί η ιδιότητα του υποπροϊόντος, αν και εισάγονται ορισμένες αλλαγές. Πρώτον, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό λεπτομερών κριτηρίων για την ομοιόμορφη εφαρμογή των τεσσάρων όρων για τα υποπροϊόντα. Δεύτερον, όταν τα εν λόγω λεπτομερή κριτήρια δεν έχουν καθοριστεί σε επίπεδο Ένωσης, μπορούν να καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Στη συνέχεια, ο νόμος 7/2022, της 8ης Απριλίου 2022, σχετικά με τα μολυσμένα απόβλητα και εδάφη για μια κυκλική οικονομία μεταφέρει στο εθνικό δίκαιο την οδηγία (ΕΕ) 2018/851 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018. Το άρθρο 4 διατηρεί τη διατύπωση των τεσσάρων προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να μπορεί να θεωρηθεί μια ουσία ή αντικείμενο ως υποπροϊόν. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να πληρούνται ταυτόχρονα προκειμένου να είναι δυνατή η εφαρμογή του νομικού καθεστώτος για τα υποπροϊόντα, διαφορετικά θα εφαρμοζόταν το καθεστώς για τα απόβλητα.

Ωστόσο, θεσπίζονται ορισμένες σημαντικές εξελίξεις όσον αφορά την αρμοδιότητα για την αξιολόγηση και την έγκριση των αιτήσεων για υποπροϊόντα. Το άρθρο 4 παράγραφος 2 του ήδη καταργηθέντος νόμου 22/2011 της 28ης Ιουλίου 2011 ανέθεσε την αξιολόγηση ουσιών ή αντικειμένων στη Συντονιστική Επιτροπή Αποβλήτων και πρότεινε την έγκρισή τους ως υποπροϊόν στο τότε Υπουργείο Περιβάλλοντος, Αγροτικής και Θαλάσσιας Πολιτικής, το οποίο ήταν τελικά αρμόδιο για την έγκριση με απόφαση.

Αντιθέτως, το άρθρο 4, παράγραφος 3 του νόμου 7/2022, της 8ης Απριλίου 2022, κατανέμει πλέον την αρμοδιότητα αξιολόγησης και έγκρισης αιτήσεων υποπροϊόντων μεταξύ του Υπουργείου Οικολογικής Μετάβασης και Δημογραφικής Πρόκλησης (στο εξής: το Υπουργείο) και των αρμόδιων αρχών των Αυτόνομων Κοινοτήτων. Αφενός, οι Αυτόνομες Κοινότητες αξιολογούν και εγκρίνουν αιτήσεις για υποπροϊόντα, κατά περίπτωση, για ουσίες ή αντικείμενα που προέρχονται από μονάδα παραγωγής ευρισκόμενη στο έδαφός τους, υπό τον όρο ότι προορίζονται για συγκεκριμένη βιομηχανική δραστηριότητα ή επεξεργασία στο έδαφος της δικής τους κοινότητας ή στο έδαφος άλλης κοινότητας, μετά από ευνοϊκή έκθεση της εν λόγω κοινότητας. Όσον αφορά το Υπουργείο, είναι αρμόδιο για την αξιολόγηση και τη δήλωση μιας ουσίας ή αντικειμένου ως υποπροϊόντος, όταν διενεργείται με γενική εμβέλεια σε ολόκληρη την ισπανική επικράτεια. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η διαδικασία αξιολόγησης και δήλωσης κινείται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος μιας αυτόνομης κοινότητας, εξαλείφοντας τη δυνατότητα να γίνεται κατόπιν αιτήματος ενδιαφερόμενου μέρους.

Σύμφωνα με την τελική διάταξη 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022, η δήλωση ουσίας ή αντικειμένου ως υποπροϊόντος γίνεται με υπουργική απόφαση.

II

Το παρόν διάταγμα ακολουθεί τη σειρά άλλων αποφάσεων για υποπροϊόντα που έχουν εγκριθεί και δημοσιευθεί στην Ισπανία. Το πρότυπο αυτό αποτελεί μέρος του πεδίου εφαρμογής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου δεν υπάρχει ενιαία ρύθμιση για τα υποπροϊόντα μέσω ευρωπαϊκών κανονισμών, αλλά κάθε κράτος μέλος έχει αναπτύξει ευρωπαϊκές διατάξεις με ιδιαιτερότητες, δεδομένου ότι, κατά καιρούς, υπάρχουν διαφορετικές εθνικές προσεγγίσεις όσον αφορά την έννοια των υποπροϊόντων και τη διαδικασία αξιολόγησης.

Στην περίπτωση αυτή, το Υπουργείο κινεί αυτεπαγγέλτως τη διαδικασία για τη δήλωση ορισμένων ουσιών ή αντικειμένων ως υποπροϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 5, στοιχείο α) του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022.

Κατά την κατάρτιση του παρόντος διατάγματος, ακολουθήθηκε η σχετική διαδικασία αξιολόγησης για τη δήλωση ορισμένων υλικών ως υποπροϊόντων. Κατά συνέπεια, οι ενδιαφερόμενες εταιρείες υπέβαλαν αίτηση στο Υπουργείο για καθεμία από τις ουσίες ή τα αντικείμενα. Για την ανάλυση καθεμιάς από τις αιτήσεις, το Υπουργείο ανέθεσε τεχνική μελέτη για την αξιολόγηση της προσαρμογής των υλικών αυτών στην έννοια των υποπροϊόντων.

Η πρώτη προϋπόθεση που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1 του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022 για να θεωρηθεί μια ουσία ή ένα αντικείμενο ως υποπροϊόν είναι η διαβεβαίωση ότι η εν λόγω ουσία ή αντικείμενο θα χρησιμοποιηθεί στη συνέχεια. Στο πλαίσιο αυτό, κάθε αίτηση συνοδεύεται τόσο από τα έγγραφα που θα μπορούσαν να το αποδείξουν, όσο και από τη δέσμευση των δικαιούχων εταιρειών ότι η χρήση αυτή θα γινόταν, όπως αποδεικνύεται από την υπογραφή και τη συμμετοχή τους στην κοινή αίτηση.

Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, δηλαδή ότι η ουσία ή το αντικείμενο μπορεί να χρησιμοποιηθεί άμεσα χωρίς να χρειάζεται να υποστεί περαιτέρω επεξεργασία εκτός της συνήθους βιομηχανικής πρακτικής, διαπιστώθηκε ότι δεν πραγματοποιείται καμία επεξεργασία του υλικού και, ως εκ τούτου, πληρούται επίσης.

Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση, κατά την οποία η ουσία ή το αντικείμενο παράγεται ως αναπόσπαστο μέρος μιας διαδικασίας παραγωγής, μπορεί να λεχθεί ότι καθένα από τα υλικά που αναλύθηκαν προέρχεται από τη δική του παραγωγική διαδικασία, η οποία συνιστά «υλικό παραγόμενο ακούσια», σύμφωνα με τον όρο «υποπροϊόν», όπως ορίζεται στην ερμηνευτική ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο της 21ης Φεβρουαρίου 2007 σχετικά με τα απόβλητα και τα υποπροϊόντα.

Τέλος, η τέταρτη προϋπόθεση είναι ότι η μεταγενέστερη χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις που αφορούν τα προϊόντα, καθώς και την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, χωρίς γενικές δυσμενείς επιπτώσεις στην ανθρώπινη υγεία ή στο περιβάλλον. Έχει επαληθευτεί ότι τα υποψήφια υλικά για υποπροϊόντα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στα πρότυπα που καθορίζονται σε επίπεδο προϊόντος και περιλαμβάνονται στην αντίστοιχη νομοθεσία. Και σε περίπτωση που δεν υπάρχουν πρότυπα, έχει επαληθευτεί ότι τα υλικά αυτά πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές που απαιτούνται από τις βιομηχανίες χρήστες που λαμβάνουν το υλικό. Όσον αφορά τη δημιουργία νέων δυσμενών επιπτώσεων, για καθεμία από τις περιπτώσεις που αναλύθηκαν διαπιστώθηκε ότι δεν αναμένονται νέες επιπτώσεις ή ότι, τουλάχιστον, η χρήση των υποπροϊόντων δεν πρέπει να έχει άλλες επιπτώσεις από εκείνες που θα μπορούσαν

να προκύψουν κατά τη χρήση του υλικού το οποίο μπορούν να αντικαταστήσουν τα υποπροϊόντα.

Τέλος, η τεχνική μελέτη που πραγματοποιήθηκε ολοκληρώθηκε με έκθεση που αποτυπώνει τη συμμόρφωση με τις τέσσερις προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1 του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022, για καθεμία από τις σχετικές αιτήσεις, προτείνοντας τελικά στο εν λόγω Υπουργείο τη δήλωσή του ως υποπροϊόντος με υπουργική απόφαση.

III

Το παρόν διάταγμα αποτελείται από επτά άρθρα και δύο τελικές διατάξεις. Συμπληρώνεται από παράρτημα.

Το παρόν πρότυπο αποσκοπεί στη δήλωση ορισμένων ουσιών και αντικειμένων ως υποπροϊόντων, με εφαρμογή σε ολόκληρη την επικράτεια του κράτους, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022.

Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος προτύπου καλύπτει ουσίες ή αντικείμενα πολύ διαφορετικής φύσης που προέρχονται από διαφορετικές βιομηχανικές δραστηριότητες και διεργασίες· ορισμένα προέρχονται από την παραγωγή αλουμινίου, την ηλεκτρολυτική παραγωγή χαλκού και τη σύνθεση οξαλικού οξέος. Άλλα είναι ουσίες ή αντικείμενα της βιομηχανίας γεωργικών τροφίμων, όπως το αραιωμένο θειικό οξύ· και άλλα, κατάλοιπα μεταποίησης από φυτικά προϊόντα, ξυλεία και συναφείς βιομηχανίες και βιομηχανία επεξεργασίας χαρτιού υγιεινής.

Επιπλέον, σε καθένα από τα υλικά αυτά αποδίδονται ορισμένες χρήσεις στις οποίες πρέπει να αποδίδονται ώστε να πληρούν το καθεστώς του υποπροϊόντος, όπως ρυθμίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ) του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε άλλη χρήση των ουσιών ή αντικειμένων που καλύπτονται από το παρόν πρότυπο, η οποία διαφέρει από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν θα καλύπτεται από το παρόν διάταγμα, δεδομένου ότι η εκτίμησή της ως υποπροϊόντος δεν θα είχε αξιολογηθεί και, ως εκ τούτου, θα έπρεπε να τελεί υπό το νομικό καθεστώς των αποβλήτων, προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή διαχείρισή τους και να προστατευθεί επαρκώς η ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

IV

Το παρόν πρότυπο πληροί τις αρχές της ορθής ρύθμισης που ορίζονται στο άρθρο 129 του νόμου 39/2015 της 1ης Οκτωβρίου 2015 σχετικά με την κοινή διοικητική διαδικασία των δημόσιων διοικήσεων. Σύμφωνα με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αποτελεσματικότητας, το παρόν διάταγμα βασίζεται στην επαρκή προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, καθορίζοντας σε ποιες περιπτώσεις οι ουσίες ή τα αντικείμενα που ρυθμίζει θεωρούνται υποπροϊόντα

και σε ποιες περιπτώσεις δεν είναι και πρέπει να συμμορφώνονται με τους κανονισμούς για τα απόβλητα. Η δήλωση ορισμένων ουσιών ή αντικειμένων ως υποπροϊόντων διασφαλίζει επίσης την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, καθώς καθορίζει τα κριτήρια βάσει των οποίων μπορούν να χρησιμοποιηθούν με ασφάλεια και θεσπίζει υποχρεώσεις ιχνηλασιμότητας κατά τη χρήση τους. Βασίζεται, επίσης, σε σαφή προσδιορισμό των επιδιωκόμενων στόχων και, δεδομένου του υψηλού τεχνικού χαρακτήρα των απαιτήσεων που επιβάλλονται, θεωρείται ότι αποτελεί το κατάλληλο μέσο για την επίτευξή του.

Το παρόν πρότυπο συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι ρυθμίζει τις βασικές πτυχές για τον σκοπό που επιδιώκει, δηλαδή τον προσδιορισμό του πότε ορισμένες ουσίες ή αντικείμενα που προέρχονται από διαφορετικές παραγωγικές δραστηριότητες μπορούν να δηλωθούν ως υποπροϊόντα σύμφωνα με τον νόμο 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022.

Σύμφωνα με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, το πρότυπο συνάδει με την υπόλοιπη εθνική έννομη τάξη και την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεδομένου ότι επιτρέπει την αποσαφήνιση της ιδιότητας των υποπροϊόντων για ορισμένες ουσίες και αντικείμενα που προορίζονται για ειδικές χρήσεις και, επιπλέον, με γενική εμπέδωση για ολοκλήρωση την ισπανική επικράτεια. Κατά συνέπεια, θεσπίζει ένα σταθερό, προβλέψιμο, ολοκληρωμένο και ορισμένο κανονιστικό πλαίσιο, το οποίο διευκολύνει τη γνώση και την κατανόηση και, κατά συνέπεια, τη δράση και τη λήψη αποφάσεων των θιγόμενων τομέων.

Τηρεί επίσης την αρχή της διαφάνειας, καθώς τηρήθηκαν σχολαστικά όλες οι δημόσιες διαδικασίες ενημέρωσης και ακρόασης.

Τέλος, κατ'εφαρμογή της αρχής της αποδοτικότητας, το πρότυπο αυτό εξασφαλίζει τη μέγιστη αποδοτικότητα όσον αφορά την επίτευξη των στόχων του με το χαμηλότερο δυνατό κόστος για την εφαρμογή του.

Κατά την κατάρτιση του παρόντος διατάγματος, ζητήθηκε η γνώμη των Αυτόνομων Κοινοτήτων και των αντιπροσωπευτικών φορέων των σχετικών τομέων. Έχει επίσης υποβληθεί στη διαδικασία ενημέρωσης του κοινού, ζητήθηκε εκ των προτέρων η γνώμη της Συντονιστικής Επιτροπής για τα Απόβλητα και του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου για το Περιβάλλον, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του νόμου 27/2006 της 18ης Ιουλίου 2006 που ρυθμίζει τα δικαιώματα πρόσβασης σε πληροφορίες, συμμετοχής του κοινού και πρόσβασης στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (που ενσωματώνουν τις οδηγίες 2003/4/ΕΚ και 2003/35/ΕΚ).

Το παρόν υπουργικό διάταγμα υποβλήθηκε στη διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων που ρυθμίζεται στο βασιλικό διάταγμα 1337/1999, της 31ης Ιουλίου 1999, με το οποίο ρυθμίζεται η διαδικασία πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών, προτύπων και κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών για την πλήρωση των απαιτήσεων της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1535 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9ης Σεπτεμβρίου

2015 για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών. Επιπλέον, ενημερώθηκε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου στο πλαίσιο των δεσμεύσεων διαφάνειας που ορίζονται στη Συμφωνία για τα Τεχνικά Εμπόδια στο Εμπόριο, με την οποία δεσμεύεται το Βασίλειο της Ισπανίας ως μέλος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Η εξουσιοδότηση για την εκτέλεση του παρόντος διατάγματος περιλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 5 και στην τέταρτη τελική διάταξη 2, στοιχείο α) του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022 και στη συνταγματική της βάση στο άρθρο 149, παράγραφος 1, σημείο 23, του ισπανικού Συντάγματος, το οποίο παρέχει αποκλειστική αρμοδιότητα στο κράτος σε θέματα βασικής νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος, με την επιφύλαξη των εξουσιών των αυτόνομων περιφερειών να θεσπίζουν πρόσθετα πρότυπα προστασίας.

Δυνάμει αυτού, με προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Ψηφιακού Μετασχηματισμού και Δημόσιας Διοίκησης, σε συμφωνία με το Συμβούλιο της Επικρατείας, ορίζω:

Άρθρο 1. Στόχος και πεδίο εφαρμογής.

1. Οι ακόλουθες ουσίες και αντικείμενα δηλώνονται ως υποπροϊόντα κατά την έννοια του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022 σχετικά με τα μολυσμένα απόβλητα και εδάφη για μια κυκλική οικονομία, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος διατάγματος, οι οποίες ισχύουν σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια:

α) Κορεσμένο υδροξείδιο του νατρίου στο αργίλιο, που παράγεται κατά τη διάρκεια των διεργασιών ανοδίωσης και εξώθησης του αργιλίου, για άμεση χρήση στην παραγωγή αργιλικού νατρίου.

β) Τεχνητός γύψος, που λαμβάνεται σε εγκαταστάσεις ηλεκτρολυτικής παραγωγής χαλκού, για άμεση χρήση ως ρυθμιστής πήξης στην παραγωγή τσιμέντου.

γ) Διάλυμα νιτρικού οξέος 60 % που παράγεται κατά την παρασκευή οξαλικού οξέος, για άμεση χρήση στην παρασκευή αζωτούχων προϊόντων λίπανσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανονισμούς.

δ) Φυτικό υπόστρωμα, για χρήση ως μέσο καλλιέργειας.

ε) Αραιωμένο θειικό οξύ, που λαμβάνεται κατά την παραγωγή αραβοσίτου τροφίμων, για άμεση χρήση στην παρασκευή προϊόντων λίπανσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανονισμούς.

στ) Κομματάκια, κοπές, πριονίδια, ροκανίδια, κορμοί, φινιρίσματα και υπολείμματα από παρθένο ξύλο από υλοτομία, πριονίδια ή την κατασκευή σανίδων κόντρα πλακέ και πυθμένα συσκευασίας φρούτων και λαχανικών, που προορίζονται για την κατασκευή μοριοσανίδων και ινοσανίδων.

ζ) Απορρίμματα χαρτιού από τη μετατροπή στην κατασκευή τελικών προϊόντων χαρτιού υγιεινής για χρήση στην παρασκευή χαρτοπολτού χαρτιού υγιεινής.

2. Όταν οι ουσίες και τα αντικείμενα του προηγούμενου άρθρου δεν συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος, εφαρμόζεται σε αυτά το νομικό καθεστώς των αποβλήτων που θεσπίζεται με τον νόμο 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022, καθώς και με τους εκτελεστικούς κανονισμούς του.

Άρθρο 2. Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος διατάγματος, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «Αραιωμένο θειικό οξύ»: υδατικό διάλυμα με περιεκτικότητα σε θειικό οξύ κατάλληλο για τρόφιμα, το οποίο λαμβάνεται σε εγκαταστάσεις παραγωγής αραβοσίτου τροφίμων.
- β) «Μετατροπή»: διαδικασία μετατροπής ή μετατροπής των ρολών χαρτιού.
- γ) «Κορεσμένο υδροξείδιο του νατρίου σε αργίλιο»: μείγμα που παράγεται στις διεργασίες ανοδίωσης και εξώθησης αργιλίου, με χρήση καυστικής σόδας.
- δ) «Χαρτί υγιεινής»: ελαφρύ χαρτί από πάστα, ξηρή ή υγρή ή ακατέργαστη.
- ε) «Προϊόν χαρτιού υγιεινής»: μεταποιημένο προϊόν που παρασκευάζεται από πορώδες χαρτί σε μία ή περισσότερες στρώσεις.
- στ) «προϊόν λίπανσης»: προϊόν λίπανσης όπως ορίζεται στο άρθρο 2.7 του βασιλικού διατάγματος 506/2013 της 28ης Ιουνίου 2013 για τα προϊόντα λίπανσης.
- ζ) «Προϊόν λίπανσης της ΕΕ»: προϊόν λίπανσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1009, της 5ης Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τη διάθεση προϊόντων λίπανσης της ΕΕ στην αγορά και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 και (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2003/2003.
- η) «Παραγωγός»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παράγει οποιαδήποτε από τις ουσίες ή τα αντικείμενα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1.
- θ) «60 % διάλυμα νιτρικού οξέος»: υδατικό διάλυμα που περιέχει 60 % νιτρικό οξύ, το οποίο λαμβάνεται σε εγκαταστάσεις παραγωγής οξαλικού οξέος.
- ι) «Υπόστρωμα καλλιέργειας»: υλικό όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του βασιλικού διατάγματος 865/2010 της 2ας Ιουλίου 2010 σχετικά με τα καλλιεργητικά μέσα.
- ια) «Φυτικό υπόστρωμα»: υλικό που προκύπτει από τη διαδικασία κατασκευής μπλοκ υποστρώματος προδιαμορφωμένου υλικού που χρησιμοποιούνται ως ζαρντινιέρες.
- ιβ) «Χρήστης»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παραλαμβάνει οποιαδήποτε από τις ουσίες ή αντικείμενα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 και τα χρησιμοποιεί για την μεταγενέστερη χρήση που αναφέρεται ειδικά για καθένα από αυτά.

ιγ) «Τεχνητός γύψος»: θειικό ασβέστιο που λαμβάνεται σε εγκαταστάσεις ηλεκτρολυτικής παραγωγής χαλκού, ιδίως από διεργασίες αποθείωσης αερίων θείου.

Άρθρο 3. Απαιτήσεις για ουσίες ή αντικείμενα του παρόντος διατάγματος που πρέπει να δηλώνονται ως υποπροϊόντα.

Οι ουσίες ή τα αντικείμενα του άρθρου 1 παράγραφος 1 πληρούν τις ακόλουθες απαιτήσεις που πρέπει να δηλώνονται ως υποπροϊόντα:

α) Από τη στιγμή που παράγονται στις εγκαταστάσεις του παραγωγού, κατά τη διάρκεια της μεταφοράς και μέχρι την τελική χρήση τους στις εγκαταστάσεις των χρηστών, δεν πρέπει να αναμειγνύονται με άλλα υλικά, απόβλητα ή άλλες ουσίες ή αντικείμενα.

β) Αποθηκεύονται σε κατάλληλες εγκαταστάσεις ή δοχεία, κατάλληλα μονωμένα, με σκοπό την αποφυγή μόλυνσης του εδάφους και των επιφανειακών και υπόγειων υδατικών συστημάτων.

Άρθρο 4. Υποχρεώσεις των παραγωγών ουσιών ή αντικειμένων.

1. Ο παραγωγός που επιθυμεί να διαχειριστεί οποιαδήποτε από τις ουσίες και τα αντικείμενα που απαριθμούνται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 ως υποπροϊόν υποβάλλει υπογεγραμμένη δήλωση ευθύνης στον αρμόδιο περιβαλλοντικό φορέα της Αυτόνομης Κοινότητας όπου παράγονται, αναφέροντας ότι συμμορφώνεται με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος. Το ελάχιστο περιεχόμενο της εν λόγω δήλωσης παρατίθεται στο παράρτημα.

2. Ο παραγωγός αποστέλλει αντίγραφο της δήλωσης ευθύνης στον αρμόδιο περιβαλλοντικό φορέα της Αυτόνομης Κοινότητας προορισμού, όταν ο χρήστης βρίσκεται σε Αυτόνομη Κοινότητα διαφορετική από εκείνη του παραγωγού.

3. Σε περίπτωση σημαντικής μεταβολής της παραγωγικής διαδικασίας ή του υποπροϊόντος, ο παραγωγός πρέπει να ενημερώνει τον αρμόδιο περιβαλλοντικό φορέα της Αυτόνομης Κοινότητας όπου παράγεται, καθώς και τον αρμόδιο φορέα της Αυτόνομης Κοινότητας προορισμού, ανάλογα με την περίπτωση.

4. Ο παραγωγός επαληθεύει ότι οι ουσίες ή τα αντικείμενα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του άρθρου 3 στις εγκαταστάσεις του.

5. Ο παραγωγός συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις ενημέρωσης του νόμου 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022 που ισχύουν γι' αυτόν. Ο παραγωγός τηρεί ανά πάσα στιγμή χρονολογικό αρχείο των ποσοτήτων που παράγονται και υπόκεινται σε διαχείριση ως υποπροϊόντα, καθώς και των προορισμών τους, όπως ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 64 του ν. 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022. Το μητρώο αυτό τηρείται και τίθεται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής για επιθεώρηση για περίοδο 5 ετών.

Άρθρο 5. Υποχρεώσεις των χρηστών.

Προκειμένου οι ουσίες ή τα αντικείμενα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1 να διατηρούν την ιδιότητά τους ως υποπροϊόντα, οι χρήστες:

α) Επαληθεύουν ότι στις εγκαταστάσεις τους τα λαμβανόμενα υλικά πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 3·

β) εάν πρόκειται να χρησιμοποιήσουν τις ουσίες ή αντικείμενα για την παρασκευή προϊόντος λίπανσης ή προϊόντος λίπανσης της ΕΕ, συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος και με τις διατάξεις του βασιλικού διατάγματος 506/2013 της 28ης Ιουνίου 2013 για τα προϊόντα λίπανσης και του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, στον βαθμό που ισχύουν γι' αυτά·

γ) εάν πρόκειται να χρησιμοποιήσουν το φυτικό υπόστρωμα ως υπόστρωμα καλλιέργειας, συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος διατάγματος και με τις διατάξεις του βασιλικού διατάγματος 865/2010 της 2ας Ιουλίου 2010 και του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2019, κατά περίπτωση.

δ) τηρεί χρονολογικό αρχείο των ποσοτήτων που χρησιμοποιήθηκαν και της προέλευσής τους, το οποίο πρέπει να τηρείται και να παραμένει διαθέσιμο προς επιθεώρηση από την αρμόδια αρχή για περίοδο 5 ετών.

Άρθρο 6. Έλεγχος των αυτόνομων κοινοτήτων.

Η αρμόδια αρχή της Αυτόνομης Κοινότητας μπορεί, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, να επαληθεύει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις περιβαλλοντικών αποβλήτων. Η επαλήθευση μπορεί να διενεργείται στις εγκαταστάσεις του παραγωγού, κατά τη μεταφορά ή στις εγκαταστάσεις των χρηστών του υποπροϊόντος.

Όταν η αρμόδια αρχή της Αυτόνομης κοινότητας επαληθεύει την ανακρίβεια, την αναλήθεια ή την παράλειψη οποιωνδήποτε δεδομένων ή πληροφοριών που ενσωματώνονται στη δήλωση ευθύνης του άρθρου 4 ουσιαστικού χαρακτήρα, όλα αυτά σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος διατάγματος, καθορίζει την αδυναμία συνέχισης της διαχείρισης του υλικού ως υποπροϊόντος από τη στιγμή που τα γεγονότα είναι γνωστά, σύμφωνα με το άρθρο 69.4 του νόμου 39/2015, της 1ης Οκτωβρίου 2015, σχετικά με την κοινή διοικητική διαδικασία των δημόσιων διοικήσεων. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή της Αυτόνομης Κοινότητας εκδίδει απόφαση στην οποία αναφέρεται το γεγονός αυτό και ενημερώνει τον παραγωγό ότι οφείλει να διαχειρίζεται τις εν λόγω ουσίες ή αντικείμενα ως απόβλητα σύμφωνα με τον νόμο 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022 και άλλους ισχύοντες κανονισμούς περί αποβλήτων.

Για στατιστικούς και ελεγκτικούς σκοπούς, οι Αυτόνομες Κοινότητες καταχωρίζουν κάθε παραγωγό των υποπροϊόντων που ρυθμίζονται με το παρόν διάταγμα στο Μητρώο Υποπροϊόντων του Ηλεκτρονικού Συστήματος Πληροφοριών Αποβλήτων που προβλέπεται στο άρθρο 66 του ν. 7/2022 της 8ης Απριλίου 2022, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναπτύσσεται με κανονισμό. Οι πληροφορίες σχετικά με το υποπροϊόν που περιέχονται σε αυτό το μητρώο προορίζονται αποκλειστικά για τη διοίκηση και επικαιροποιούνται.

Άρθρο 7. Μεταφορά υποπροϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1157 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 2024, για τις μεταφορές αποβλήτων, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1257/2013 και (ΕΕ) 2020/1056 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Όταν τα υποπροϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 αποστέλλονται από την εγκατάσταση ενός παραγωγού σε χρήστη σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος έχει επίσης δηλώσει τις εν λόγω ουσίες ή αντικείμενα ως υποπροϊόντα για την ίδια μεταγενέστερη χρήση.

β) Όταν ένας χρήστης στην Ισπανία παραλαμβάνει τα υποπροϊόντα που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 από παραγωγό εγκατεστημένο σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει δηλώσει τις εν λόγω ουσίες ή αντικείμενα ως υποπροϊόντα για την ίδια μεταγενέστερη χρήση.

Πρώτη τελική διάταξη. Τίτλος αρμοδιότητας.

Το παρόν διάταγμα εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 149, παράγραφος 1, σημείο 23 του Ισπανικού Συντάγματος, το οποίο παρέχει αποκλειστική αρμοδιότητα στο κράτος σε θέματα βασικής νομοθεσίας για την προστασία του περιβάλλοντος, με την επιφύλαξη των εξουσιών των αυτόνομων περιφερειών να θεσπίζουν πρόσθετα πρότυπα προστασίας.

Δεύτερη τελική διάταξη. Έναρξη ισχύος.

Το παρόν διάταγμα αρχίζει να ισχύει 20 ημέρες μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυβέρνησης της Ισπανίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ελάχιστο περιεχόμενο της δήλωσης ευθύνης που πρέπει να υποβάλλεται από τον παραγωγό.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΩΔΙΚΟΣ CPA	
ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ ΤΟ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝ	
Διεύθυνση της καταστατικής έδρας της εταιρείας παραγωγής	
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΙΚΟ Υ	
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	
Κωδικός CNAE	
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ (ΤΩΝ) ΜΟΝΑΔΑΣ(-ΩΝ) ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝΤΟΣ	
Διεύθυνση της (των) μονάδας(-ων) παραγωγής	
NIMA (Περιβαλλοντικός Αριθμός Αναγνώρισης) της (των) μονάδας(-ων) (εάν υπάρχει)	
ΕΠΩΝΥΜΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΠΟΥ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝ	
Διεύθυνση της καταστατικής έδρας της εταιρείας παραγωγής	
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΙΚΟ Υ	
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	

Κωδικός CNAE	
ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ (ΤΩΝ) ΜΟΝΑΔΑΣ(- ΩΝ) ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΠΡΟΪΟΝΤΟΣ	
Διεύθυνση της (των) μονάδας(-ων) παραγωγής	
NIMA (Περιβαλλοντικός Αριθμός Αναγνώρισης) της (των) μονάδας(-ων) (εάν υπάρχει)	

Η ανωτέρω εταιρεία παραγωγής δηλώνει, με ευθύνη της, ότι συμμορφώνεται με όλες τις διατάξεις που περιέχονται στο Διάταγμα.....

(Τόπος, ημερομηνία και υπογραφή)

ΥΠΟΨΗ ΤΟΥ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΦΟΡΕΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ.....